VERANDER JE LEVEN-VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

19e jaargang - nummer 3

OMHOOG EN OMLAAG

Leren en groeien

OOG IN OOG MET MISLUKKING

twee ongelukken en een les

VOOR AAP STAAN

Je angst onder ogen zien

copyright 2017 Activated
Alle rechten voorbehouden

Vertaald door:
Koos en Maria Stenger

Layout en ontwerp:
Koos Stenger en Gentian Suci

www.actiefonline.org
actiefonline@gmail.com

Activated Europe:
Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way Luton, Beds.
LU3 4BU, United Kingdom

Email:
activatedEurope@activated.org

Bijbelvertaling genomen uit Het Boek, tenzij anders vermeld.

Inhoud

3 Persoonlijk
4 Verandering ondergaan
6 Omhoog en omlaag
10 Haar rol was uitgespeeld
12 Het geschenk van gebrek
14 Oog in oog met mislukking
19 Een andere kijk op succes
20 Geef verandering een grote knuffel
22 Mijn leven, keuzes en toekomst
26 Voor aap staan
30 Mijn liefde voor jou

Je moet blijven vallen en opstaan. Iedere keer wanneer je valt, moet je weer van voren af aan beginnen en daardoor word je steeds sterker totdat je een doel bereikt hebt; misschien niet het doel dat je aanvankelijk voor ogen had, maar een doel waar je met plezier aan terugdenkt.

–Anne Sullivan (1866-1936)

Het geheim

Ons leven lang moeten we allerlei beslissingen nemen. Elke dag moeten we kiezen wat we gaan eten, of we lichaamsbeweging willen nemen, hoe we onze tijd moeten indelen, en ga zo maar door.
Na verloop van tijd wennen we aan deze beslissingen en hebben we er niet zo veel moeite meer mee. Als we van begin af aan goede beslissingen genomen hebben, hoeven we ons er geen zorgen over te maken. Als we dat niet gedaan hebben, kunnen al die kleine beslissingen uitgroeien tot slechte gewoonten waar we ons hele leven last van krijgen in onze relatie met God en anderen.

Steeds de juiste beslissingen nemen is een hele opgave. Gelukkig kunnen we bij God en Zijn Woord te rade gaan. God is onze hemelse Vader en Zijn medeleven en verlangen om te helpen is minstens zo groot als het onze, wanneer onze eigen kinderen ons om hulp vragen. Wij kunnen onze kinderen echter niet overal mee helpen, maar Hij kan dat wel. Zelfs de meest hopeloze situaties kan Hij uiteindelijk ten goede keren.

Toen Jeruzalem door een groot leger bezet werd ontving koning Heskia van Juda een dreigende brief van hun heidense koning.
Heskia ging naar de tempel van God, legde de brief op het altaar en smeekte God om bovennatuurlijke bijstand, die God hem toen ook gaf.[1]

Probeer het zelf ook maar eens! Als je weer eens overvallen wordt door pech, oponthoud, persoonlijke problemen of problemen in je relatie, schrijf dan alle dingen op die je bedreigen en wijs naar het papier terwijl je zegt: “Lieve God, dit zijn de problemen waar ik mee zit. Helpt U me alstublieft.”

Op allerlei plaatsen in de Bijbel en overal in de geschiedenis kunnen we lezen over grote mannen en vrouwen van God die van Hem afhankelijk waren en als gevolg daarvan een erfenis achterlieten van getrouwheid. Als we hun formule overnemen kunnen wij dat ook!

1. Zie 2 Koningen 19:14-19, 32-36

Samuel Keating

Door Joyce Surttin

Verandering ondergaan en het snoeien van bomen

De bomendokters kwamen eindelijk opdagen. Ik had al zenuwachtig op hen zitten wachten omdat ik graag wilde dat mijn bomen gesnoeid zouden worden, maar tegelijkertijd hield ik ook mijn hart vast voor het resultaat. Ik wist al heel lang dat de bomen moesten worden gesnoeid, maar ik was eigenlijk ook wel gek op die woestenij en ik had te lang gewacht met het bellen van het tuincentrum.

Vanmorgen kwamen ze er dan aan en ik moest me bedwingen om niet voortdurend naar buiten te rennen om hen te vertellen hoe ze het moesten doen. Ik had tuinlui al eens eerder zien snoeien en de vreselijke verwoesting gezien van afgehakte takken die maar lukraak met een kettingzaag afgezaagd waren. Er was toen niet veel meer overgebleven dan een hoekige stam die er jaren over deed om weer tot iets moois uit te groeien.

Maar vandaag was het anders. Elke keer wanneer ik naar buiten keek werd ik op een plezierige wijze verrast. Ik zag hoe ze de kleine takjes weghaalden die over de lengte van de boom waren gegroeid. Toen gebruikten ze de kettingzaag om een paar grotere takken weg te halen, maar dat waren alleen de dorre takken die toch niet meer goed groeiden. Ze waren de hele ochtend met een enkele boom bezig, als behoedzame chirurgen die het kankergezwel verwijderden dat de boom zijn kracht ontnam. Het lijkt wel wat op het werk dat in ons hart verricht moet worden. Het is angstaanjagend om te bekennen dat je fouten hebt gemaakt, te beseffen dat er soms grote veranderingen nodig zijn. Het vereist moed om de takken van onze persoonlijke problemen aan te pakken en erin te gaan snijden. Er is geloof voor nodig om God te vragen die dingen weg te snijden die ons hinderen in onze groei, en onze geestelijke gezondheid en ons geluk in de weg staan. Het is een pijnlijk proces, het horen van het geraas van de kettingzaag, figuurlijk gesproken dan, en mijn hart doet er pijn van.

Het is in tijden van kwetsbaarheid, wanneer we ons open stellen en naar onze zwakke punten kijken, dat we moeten oppassen dat we niet alles beginnen af te hakken, en zo ijverig aan het werk gaan dat we ook de dingen die gezond en prachtig zijn verwoesten.

Daar hebben we de tedere handen van de chirurg bij nodig, die er voor oppast dat hij geen goede delen van het lichaam beschadigt bij het opereren. We hebben de geduldige handen van de bomendokters nodig zoals die van mijn tuincentrum, die rustig de tijd nemen om te kijken welke takken weg moeten. Kenners, die alleen die dingen weghalen die alles teveel overwoekerd hebben, of dood zijn en gevaar opleveren voor de omgeving, en die de grote, mooie takken die goede schaduw zullen bieden op hete zomerdagen, laten zitten. Dit geduldige, voorzichtige snoeien geeft de boom de kans om in de lente weer tot leven te komen, sterker te zijn in zijn individualiteit en mooier en vitaler dan ooit tevoren.

<< >>

Geen mens werd ooit interessant doordat hij nooit fouten maakte. Hoe meer je faalt en er weer bovenop komt, des te beter je als individu wordt. Heb je ooit iemand ontmoet bij wie alles op rolletjes ging zonder enige strubbeling? Iedereen heeft wel valkuilen gehad. Anders zou hij er niet zijn.

–Chris Hardwick

OMHOOG, EN...

Naar een artikel van Maria Fontaine

Laatst was ik aan het denken over het onderwerp verkeerde beslissingen.
Ik was ontmoedigd, want ik had er zelf een paar genomen.
Iedereen vindt het fijn als hij de juiste keuzes heeft gemaakt en kan de voordelen daar van inzien. Maar het is moeilijker om het goede te zien dat voortkomt uit onze verkeerde keuzes. En helaas maken we er genoeg. Van de kleintjes, die we onder het tapijt kunnen vegen in de hoop dat niemand het heeft gezien, tot aan de levensgrote blunders.

Heb jij je ooit nutteloos en verslagen gevoeld als gevolg van verkeerde beslissingen die je genomen hebt? Misschien heb je het gevoel dat je, wat je ook probeert te doen, nooit in staat zult zijn om die fouten weer goed te maken. Misschien lijkt het er op dat de zegeningen die je ontvangen hebt verloren zijn gegaan en dat je leven nooit meer zo goed of zo volledig zal zijn als het had kunnen zijn. Ik geloof dat God wil dat we de bergen en

...OMLAAG

de dalen in ons leven zien met de ogen van geloof. Of we nu de verkeerde keuze gemaakt hebben of de juiste, we kunnen er veel goede dingen uit leren. Ik geloof zelfs dat het mogelijk is net zoveel positiefs uit de dingen te halen die we verknald hebben, als uit de dingen die we goed gedaan hebben, en in sommige gevallen zelfs nog meer.

Onze goede keuzes hebben vaak zegen en een goede relatie met God tot gevolg. Als we de verkeerde beslissingen hebben genomen wordt de weg meestal langer en moeilijker begaanbaar, maar toch kunnen we nog steeds kostbare lessen leren en er door groeien. Naarmate we beter leren om naar God te kijken, die ons leidt ondanks onze verkeerde keuzes, kan het moeilijkere pad waar we ons op hebben begeven ons dichter naar Hem toe brengen door het berouw dat we tonen en de bereidheid om te veranderen. De verkeerde keuzes geven ons ook een manier om anderen beter te begrijpen in hun tekortkomingen. Uiteindelijk brengt onze liefdevolle Vader ons door de moeilijkheden heen met meer wijsheid en beter voorbereid om de volgende fase van onze geestelijke groei aan te pakken.

Ik heb in mijn leven wel wat catastrofale keuzes gemaakt. Het gaat er echter om dat je verder gaat en er van leert.
–James Nesbitt

Door het offer dat Jezus voor ons gebracht heeft kan Hij uiteindelijk zelfs onze fouten en verkeerde keuzes veranderen in grotere overwinningen als we Hem dat toestaan. Hij veroordeelt ons niet en Hij kan ons naar de plaats brengen waar we kunnen leren van de dingen die in ons leven gebeuren.

God belooft ons in Zijn Woord: "Het is duidelijk dat mensen die van Christus Jezus zijn, niet veroordeeld zullen worden."1 Hij vindt het fijn wanneer jij inziet waar je verder moet groeien en aanvaardt wat Hij je uit iedere situatie wil laten zien. Dat hoort bij de "goede" dingen die Hij je leert.

Kijk eens naar de Verloren Zoon. Hij rebelleerde opzettelijk uit egoïstische begeerte. Maar ofschoon zijn weg langer en moeilijker was dan die van zijn oudere broer, leerde hij op een diepere wijze over de liefde die zijn vader voor hem had. Hij groeide door de dingen die hij onderging. Hij verloor zijn fysieke erfenis, maar hij verkreeg iets dat veel waardevoller was. Hij leerde om zijn geestelijke erfenis te waarderen en begreep uiteindelijk hoeveel de vader van hem hield, wat oneindig veel belangrijker was dan de dingen waar hij zich eerst mee bezig had gehouden. Ofschoon de oudere broer een wijs besluit had genomen om bij de taken te blijven die zijn vader hem gegeven had en daar ook voor beloond werd, maakte hij ook verkeerde keuzes waar hij van kon leren en groeien, zoals bleek uit zijn gebrek aan vergeving en medeleven met betrekking tot de fouten van zijn jongere broer.

Het hoort er allemaal bij. We moeten ons best doen om alles

Hoeveel mensen zijn geslaagd op ieder gebied in hun leven? Geen een. De succesvolste mensen zijn degenen die van hun fouten leren en hun blunders omzetten in mogelijkheden. –Zig Ziglar

goed te doen, de juiste beslissingen te nemen en we kunnen onszelf een hoop ellende en strijd besparen wanneer we goede keuzes maken. Maar iedereen heeft momenten waarop hij tekort schiet. Dat hoort bij de dingen van dit leven op aarde: leren en groeien. Het is onmogelijk om iedere verkeerde beslissing te vermijden. Het doel is de goede en de wijze keuzes ten volle te gebruiken, en onze fouten om te zetten in leerzame ervaringen. Door die bergen en dalen kunnen we iets leren over de wijsheid en de omvang van Gods genade en medeleven. Deze wijze lessen kunnen onze relatie met Hem en anderen enorm verbeteren en verdiepen.

De beste beslissing die je ooit kunt nemen is Jezus binnen te vragen in je leven. En je hoeft Hem alleen maar te vragen:

Lieve Jezus, komt U alstublieft in mijn hart en vergeef me de verkeerde keuzes die ik gemaakt heb. Help me om van mijn fouten te leren en het in de toekomst beter te doen. Amen.

Haar rol was uitgespeeld

Door Elsa Sichrovsky

Vanessa zwaaide nog naar me terwijl de deuren automatisch dicht gingen en ik de trein weg zag zoeven na een vriendschap van zes jaar. Vanessa en ik hadden elkaar op de middelbare school ontmoet en toen was er een hechte vriendschap ontstaan vanwege onze gemeenschappelijke interesses in het schrijven van verhalen en onze smaak in boeken. We hadden al het lief en leed van onze tienerjaren met elkaar gedeeld. Nu had ze een studiebeurs gewonnen en ging ze naar het buitenland om verder te studeren. Ik werd achtergelaten om uit te zoeken hoe ik alleen verder moest, en het gaf me een gevoel alsof mijn hele leven overhoop lag. Ik had natuurlijk altijd al geweten dat we allebei onze eigen richting zouden moeten vinden, maar nu het uiteindelijk zover was, voelde ik me totaal uit het veld geslagen.

De eerste weken na haar vertrek besefte ik hoezeer ik op Vanessa geleund had. In plaats van met meerdere vriendinnen om te gaan was ik altijd in een veilig hoekje bij Vanessa gebleven met een paar gemeenschappelijke vriendinnen. Het was makkelijker om de mening van Vanessa over te nemen omdat iedereen haar zo graag mocht en omdat ze zo intelligent was. Ik had zelf nooit een mening over dingen ontwikkeld. Ik volgde bijvoorbeeld altijd Vanessa's smaak wat boeken en films betrof.

Het was niet zo erg dat ik een trouwe vriendin van haar was, maar ik realiseerde me nu dat ik altijd bang was geweest om zelf mijn mening ergens over te uiten en mijn eigen weg te kiezen. Ik bewonderde Vanessa om haar moed, dat ze haar bekende omgeving kon verlaten om haar dromen te volgen, maar ik was ook doodsbenauwd bij de gedachte aan de emotionele draaikolk die het volwassen worden met zich meebrengt, zonder de zekerheid van de aanwezigheid van mijn beste vriendin en haar morele steun.

Het eerste jaar na haar vertrek bleven Vanessa en ik nog wel met elkaar in contact, maar naarmate de tijd verstreek groeiden we uit elkaar. In die tijd brak mijn hart, toen bleek dat onze vriendschap niet altijd zou blijven bestaan. Maar nu ik er op terugkijk, is het duidelijk dat Vanessa weg moest uit mijn leven om mij in staat te stellen persoonlijk te groeien.

Ik werd er door gedwongen om zelf nieuwe vrienden te ontmoeten, mijn eigen fouten te maken en mezelf weer overeind te helpen en op eigen benen te gaan staan. Toen ik haar niet meer om raad kon vragen over van alles en nog wat, moest ik mijn eigen hart onderzoeken en zelf over problemen na gaan denken.

Ofschoon ik me in die tijd eenzaam en in de steek gelaten voelde, begrijp ik nu heel goed wat Faraaz Kazi bedoelde toen hij de volgende woorden over vriendschap schreef: "Sommige mensen gaan je verlaten, maar daar houdt het verhaal niet op. Het is slechts het einde van hun aandeel in jouw verhaal."

Het geschenk van gebrek

Door Marie Alvaro

Het afgelopen jaar hebben we het niet makkelijk gehad. Het was niet verschrikkelijk, maar er waren wel beproevingen. Ons gezin kwam voor vele uitdagingen te staan wat werk, gezondheid en financiën betreft en ik hoopte van harte dat het dit jaar wat makkelijker zou zijn. Maar ik zal je vertellen wat God me op dit ogenblik aan het leren is, want er zijn hele mooie dingen die ik van deze uitdagingen geleerd heb.

Er was een dag waarop ik vreselijk gefrustreerd en ontmoedigd was over het feit dat we zo weinig geld hadden. Ik was ook heel erg moe. Ik had het gevoel dat ik al alles gegeven had wat ik had, en dat ik altijd tekort kwam.

Ik sloeg mijn bijbel open op het Onze Vader: "Geef ons heden ons dagelijks brood."1 Dat is een plaatje van afhankelijkheid, dat we elke dag bij God moeten aankloppen zodat we genoeg hebben om de dag door te komen. Er stond niets over rondrennen als een kip zonder kop om te proberen, het allemaal zelf gedaan te krijgen, maar er stond een verzekering dat God ons genoeg zal geven. Elke dag weer.

Dat is toch beschamend, om zo afhankelijk te zijn van God? Laat dat niet zien dat we niet erg geslaagd zijn in ons leven? Of dat we lui zijn en onsuccesvol? Ik moest me even bezinnen over de manier waarop ik naar gebrek kijk om te zien wat God geprobeerd heeft me te leren. Gebrek is een kans om dichter bij God te komen, in Zijn goedheid te vertrouwen en niet in mijn eigen talenten. Dit staat niet alleen in verband met financieel gebrek. Hoe zit het met eenzaamheid? Of lichamelijke gebreken? Of alles wat een leeg gevoel veroorzaakt? Ik heb gemerkt dat wanneer ik gebrek voel of leegte, mijn eerste reactie is, dat gevoel te verdringen met dingen waar ik me prettiger door voel; vrienden, spullen, amusement, prestaties, en "productiviteit." Maar op dit moment verkeer ik in een positie waar ik gedwongen word eens goed te kijken naar wat er in mijn hart en in mijn leven speelt. Ik kom tot de kern van mijn angsten en andere problemen, en ik ben eigenlijk dankbaar voor deze gelegenheid om geestelijk te groeien en niet afgeleid te worden door allerlei andere dingen.

In de verschillende fasen van ons leven komen we soms tot bloei, en op andere tijden zijn onze takken kaal en worden onze wortels gedwongen om dieper de grond in te gaan om de winter te overleven. Na de winter komt echter altijd de lente. Als je een tijd van gebrek meemaakt, gebruikt God dit misschien wel om je Zijn goedheid te laten zien. Misschien wil Hij je laten zien hoe getrouw Hij met je is en hoe mooi het is om van Hem afhankelijk te zijn. Hij is je goede Herder (en de mijne) en Hij zal altijd voor ons zorgen.

<< >>

OOG IN OOG MET MISLUKKING

Terwijl de zon onder ging aan het einde van een vermoeiende werkdag, liep ik met versnelde pas naar het busstation. Ik wist uit ervaring dat de stadsbus niet zo vaak langs kwam en ik wilde hem niet missen.

Er stond een tiener voor de minimarkt met een modieuze Oakley zonnebril op, een duur zwart pak aan en een haarsnit dat tot in de puntjes verzorgd was. Met die bril en die houding kon hij zo doorgaan voor iemand die solliciteerde naar het baantje van persoonlijke lijfwacht voor een beroemde actrice.

Ik moest lachen toen ik hem zag, maar ik moest ook terugkijken op een voorval tijdens mijn eigen tienertijd. Mijn vrienden en ik liepen rond in de buurt waar we woonden toen er een vriend van ons langs reed op zijn nieuwe brommer. Opeens stopte hij en draaide onze richting op. Ik was diep onder de indruk hoe cool hij wel was. Zijn uitstraling, de manier waarop hij praatte en zijn kleding en met gel vastgeplakte haar schreef de mode voor in onze groep.

“Wil je er even een ritje op maken?” vroeg hij me, op een toon die maakte dat ik me voelde alsof ik “er helemaal bij hoorde.” Hij stak me de brommer toe, en ik herinner me dat ik dacht dat het helemaal niet erg was dat ik geen ervaring had met het rijden met een brommer. Ik kon er alleen maar aan denken hoe ongelooflijk stoer het zou zijn om weg te scheuren in de richting van de ondergaande zon, terwijl de titelrol aan het einde van de film langzaam afgedraaid werd onder begeleiding van een ongelooflijke gitaarsolo. Bij mijn terugkeer zouden mijn vrienden

zeggen: “Gaaf ritje!” terwijl de wielen met een schok tot stilstand kwamen.

Helaas ging het er in werkelijkheid helemaal niet zo aan toe. Ik liet de brommer ronken en voordat ik het wist was ik met het hele gevaarte aan de andere kant van de straat terecht gekomen, pal tegen een aldaar geparkeerde auto aan. Mijn vrienden waren allemaal geschrokken en stonden vol afschuw te kijken hoe zich een plas olie aan mijn voeten vormde. Ik voelde me net een doorgeprikte ballon; volledig leeggelopen. Het eerste wat ik deed nadat ik thuis was gekomen was mezelf naar mijn kamer slepen en daar op mijn bed neer te vallen, met al mijn kleren nog aan. Ik sliep een hele dag door vanwege de schok. Er was niets wat me kon opbeuren.

Nu, een tiental jaren na deze vernedering, is me weer iets ongelukkigs overkomen. Op een vreselijke ochtend…

‘Tjeminee, wat zijn die kinderen luidruchtig!’ dacht ik, terwijl ik door de bochten draaide op een bergweg. Het lachen op de achterbank werd luider, en ik werd steeds geïrriteerder. Ik moet er echt iets van

gaan zeggen! Toen hoorde ik een van de kinderen schreeuwen: “Ik ga dit uit het raam gooien!”
Instinctief draaide ik mijn hoofd in hun richting en op hetzelfde moment hoorde ik een geluid van in elkaar gedrukt metaal en plastic. Er had iemand op de invoegstrook gereden en natuurlijk was ik daar, toen ik even niet oplette, ook terecht gekomen.

Het gekke met auto-ongelukken is, dat er van tevoren geen griezelige waarschuwingsmuziek begint te spelen. Er zijn geen flitsende lampen, er komt geen donkere rook. Het enige wat je hoort is: “Krak!”

Op het politiebureau zat ik tegenover een jonge agent die een proces-verbaal opmaakte en me na iedere zin om een bevestiging vroeg van wat hij had geschreven. De bestuurder van de auto waar ik tegenop was gereden zat de hele tijd naast me en staarde me aan en knikte. Toen kwam er nog een politievrouw die een foto van me nam om te bevestigen dat ik de bestuurder was. Ik had niet eens de tijd om mijn overhemd recht te trekken of de verslagen blik van mijn gezicht te vegen. Niet bepaald een foto om mee te pronken! Ik herinnerde me nog dat ik een aansprakelijkheidsverzekering had, dus bleef ik redelijk kalm op het politiebureau. Maar later, toen ik aan de telefoon zat met iemand van de verzekeringsmaatschappij, bleek dat zij de schade maar gedeeltelijk zouden vergoeden. We moesten zelf nog 600 dollar betalen! Daar kwam nog bij dat we midden in een verhuizing zaten. Ik hoef er niet bij te vertellen dat ik me een ontzettende oen voelde.

Terwijl ik die avond naar bed ging kreeg ik een al te bekend akelig gevoel in mijn binnenste. Ik kroop onder de dekens om me af te zonderen van de wereld en wilde alleen nog maar slapen. Er was echter een verschil met het ongeluk dat ik in mijn tienertijd had gehad. Deze keer werd ik getroost door mijn lieve vrouw en had ik een diepe relatie met een Vriend die me nog nooit in de steek heeft gelaten.

“Zal ik voor je bidden?” fluisterde mijn vrouw zachtjes. Ik knikte instemmend.
Terwijl ze voor me bad werd mijn hart overspoeld met opluchting en een gevoel van troost. Mijn maag voelde ook veel beter aan. Ik moest denken aan koning David in de bijbel, die zich wel heel ellendig moet hebben gevoeld nadat hij een aantal misstappen had begaan in zijn persoonlijke en zijn openbare leven. Zijn schandalige “vrouwenkaping” zal heel vernederend voor hem zijn geweest.[1] Hij moet ook een hoop schuldgevoelens hebben gehad over het gebrek aan gezag dat hij had over zijn dierbare, maar onhandelbare zonen Absalom en Adonia.[2] Wat moet hij veel kritiek en verwijten hebben ontvangen toen God de gehele natie veroordeelde vanwege zijn zonden.[3]

Maar toch was het door deze zelfde mislukkingen, en niet het verslaan van de reus of het vellen van de Filistijnen, dat David de vernederende, doch bevrijdende waarheid te weten kwam: wat een puinhoop we allemaal zijn zonder God.
Hij bekende eens dankbaar: “De Here is heel dicht bij mensen met groot verdriet; Hij helpt hen die terneergeslagen zijn.”[4]

Zoals een citaat dat ik ooit van buiten geleerd heb dat me opgebeurd heeft na een paar blunders die ik begaan had: “Beken aan jezelf voortdurend wat een puinhoop je bent, zodat je niet vervuld wordt met die trotse geest die maakt dat we anderen bekritiseren en veroordelen.” Jezus heeft je gemaakt zoals je bent, met fouten en al, en Hij houdt nog net zo veel van je! Hij moedigde de apostel Paulus eens aan door hem te vertellen: “Dat Ik altijd bij u ben, is genoeg. Wanneer u zelf zwak bent, kan Mijn kracht zich ten volle in u ontplooien.”[5]

Dus als je oog in oog komt te staan met mislukking, laat je dan niet ontmoedigen! Er is een Vriend die je nooit in de steek zal laten, die je zal helpen om niet te luisteren naar de stemmen van ontmoediging en die je naar de veilige haven zal brengen van Zijn troost, Zijn aanvaarding en vergiffenis.

1. Zie 2 Samuël 11
2. Zie 2 Samuël 15; 1 Koningen 1
3. Zie 2 Samuël 24
4. Psalm 34:19
5. 2 Corinthiërs 12:9

Het is onmogelijk om niet een keer ergens in te mislukken, tenzij je zo voorzichtig leeft dat je eigenlijk net zo goed niet kunt leven, waardoor je bij voorbaat al gedoemd bent te mislukken. -J.K. Rowling

Ik ben ongelooflijk trots op de zegeningen die God op mijn leven heeft uitgestort. Hij heeft me de visie gegeven om onder ogen te zien dat je kunt vallen, maar ook steeds weer overeind kunt komen. Hopelijk leer ik iets van mijn fouten en krijg ik de gelegenheid de volgende dingen die ik doe beter te doen.
–Martin Lawrence

We moeten de hoogopgeleide mens leren dat het geen schande is om een keertje de plank mis te slaan en dat hij moet proberen iets te leren van elke ervaring om de oorzaak ervan te doorgronden. Hij moet leren hoe hij op een intelligente manier kan mislukken, want mislukken is een van de grootste kunstverrichtingen in de wereld.
–Charles Kettering (1876-1958)

Een andere kijk op succes

Vele jaren geleden was Jenny Lind wereldberoemd. Ze was operazangeres en werd de Nachtegaal van Zweden genoemd. Staatshoofden en koningen bejubelden haar talent en haar stem legde haar geen windeieren, want ze verdiende kapitalen met haar muziek. Toch werd ze er niet arrogant en trots door zoals zo vaak het geval als iemand in de wereld een groot succes wordt. Zo schreef ze in een brief: "Het is mijn diepste verlangen dat wat ik aan mijn medemens mag geven tot in de eeuwigheid mag blijven klinken. Laat de Gever van mijn talenten verheerlijkt worden en niet ik, de persoon die het talent heeft ontvangen."
Maar op het hoogtepunt van haar carrière besloot Jenny Lind abrupt om op te houden met zingen. Toen men haar vroeg naar haar beweegredenen zei ze eenvoudig met de hand op haar bijbel: "Hoe zou ik door kunnen gaan met mijn carrière als ik daardoor elke dag minder denk aan de schrijver van dit boek!"
Het was haar liefde voor de levende Heiland die haar er toe bracht, de wereld van weelde en faam vaarwel te zeggen.

Geef verandering een grote KNUFFEL

Door Curtis Peter van Gorder

Ik kreeg van een vriend dit vriendschappelijke advies eens om me aan te moedigen, om wat veranderingen in mijn leven te ondergaan. Mijn vrouw en ik hadden zeven jaar in het Midden-Oosten gewoond en het was een geweldig hoofdstuk in ons leven geweest, maar we merkten dat we langzaamaan uit onze rol werden gewerkt en als het ware met vervroegd pensioen gingen.

We hadden ons daar stevig geworteld en net zoals een plant die te groot wordt voor zijn pot, kregen we het gevoel dat er geen goede grond meer was om verder te groeien. Het gaf ons allebei het gevoel dat we misschien overgeplant moesten worden naar een grotere pot; naar een nieuwe plek met nieuwe uitdagingen.

Zoals wel vaker gebeurt, gaat er een deur open nadat er een andere dicht gegaan is. In ons geval was het een uitnodiging om in Mumbai, India te gaan werken. Ik was er al eens eerder geweest en wist heel goed dat er fysieke uitdagingen waren, maar ook heel lonende en avontuurlijke ervaringen. Ik wist alleen niet zeker of de voordelen het zouden afwegen tegen de aanvankelijke aanpassingsmoeilijkheden.

Ik moest denken aan wat mijn vriend had gezegd over verandering. Hij had gezegd: Geef verandering een grote knuffel. Als verandering een persoonlijk gezicht had, dan zou het misschien een beer zijn. Beren en veranderingen hebben iets met elkaar gemeen; er zijn niet veel mensen die ze van harte in hun leven binnen vragen.

In sommige gevallen kan een verandering net zo goed zijn als een vakantie, maar zelfs voor een vakantie moet je een hoop moeite doen. Ik heb ergens gelezen: “Iedereen wil graag vooruitgang. Het is alleen de verandering die niet prettig is. Wat we eigenlijk het liefste willen, is dat de dingen beter worden zonder te veranderen.” In mijn geval was dat zeker waar.

Het is weleens goed om je leven voor te stellen zonder die verandering. Het alternatief voor verandering; alles bij hetzelfde houden, kan net zo angstaanjagend zijn, zoals bijvoorbeeld van die verlaten stadjes waar nog lege telefooncellen staan als spookachtige aandenkens aan een ooit goed draaiend communicatiesysteem dat nu volledig vervangen is door mobiele telefoons. Ze staan er nog steeds als stille getuigen van het feit dat je met de veranderingen mee moet gaan!

En, hebben we uiteindelijk de verandering een grote knuffel gegeven en het werk in India aangenomen? Jawel, en dat was het begin van een geweldig hoofdstuk in ons leven dat ons veel voldoening heeft gegeven en zeker de moeite waard was.

<< >>

Je hebt waarschijnlijk weleens van deze bekende gezegdes gehoord:

- Alles hebben wat je hartje begeert
- Er zijn geen grenzen
- Het woord onmogelijk komt in mijn woordenboek niet voor
- Geef het niet op
- Als je erover kunt dromen, kun je het ook doen
- De beste manier om je toekomst te kennen is hem zelf te maken
- Succes bestaat voor 1% uit inspiratie en voor 99% uit transpiratie

Dat kan best waar zijn, maar dan denk ik soms: Ja, het zal allemaal wel.
Totdat ik besefte dat er in Gods Woord een heleboel soortgelijke gezegdes staan:

- Jezus keek hen ernstig aan en zei: “Menselijk gesproken, niemand. Maar bij God is alles mogelijk.”[1]
- Mijn God zal uit Zijn rijkdom in Christus Jezus u alles geven wat u nodig hebt.[2]
- God geeft Zijn genade in overvloed, zodat u niet alleen zelf alles krijgt wat nodig is, maar het ook royaal met anderen kunt delen.[3]

- Hij klemde zich vast aan de belofte van God. Zijn vertrouwen bleef sterk en hij gaf God alle eer. Hij was er absoluut van overtuigd dat God kon doen wat Hij beloofd had.[4]
- Zolang de koning deed wat God van hem verlangde, ging alles voorspoedig, want God zegende hem.[5]

Ik heb een persoonlijke relatie met Jezus. Ik weet dat God van me houdt, en ik ben in het bezit van de bron van de waarheid met de bijbel en ander goddelijk materiaal. Ik geloof dat ik de wereld een heleboel te bieden heb, en ik moet de vele gelegenheden aangrijpen die me geboden worden om te dienen, iets terug te geven, vervulling te vinden en een pad uit te stippelen, zodat mijn geliefden en bovenal Jezus trots op me kunnen zijn. Waarom lukt dat in de realiteit dan lang niet altijd? Ik voel me af en toe zo nietig en verloren, alsof ik doelloos ronddobber op een oceaan. Ik weet dat ik gezegend ben en kennis heb en begrip, geloof en waardevolle geestelijke gaven. Maar ik slaag er niet altijd in om die gaven op de juiste manier toe te passen.

Hoe langer ik met dat gevoel rondloop, des te erger het wordt, totdat ik me tenslotte begin af te vragen of ik ooit dat pad naar een beter leven, een diepere relatie, of een gezondere leefwijze zal vinden.
Als ik me vastgeroest voel, of ontevreden met mijn huidige situatie kan het verwarrend zijn of frustrerend om er iets aan te proberen te doen, of zelfs maar te weten waar ik moet beginnen. Toen kwam ik tot een conclusie die me hielp: Het is mijn leven. Het hangt van mij zelf af wat ik er van maak, bij de genade Gods.
Mijn besef was, dat zelfs God mijn leven niet voor mij kan leven; ik moet zelf de verantwoordelijkheid op me nemen voor de beslissingen die ik neem.
Ik maakte een lijst van een paar obstakels die me tegenhouden.

Traagheid.
Het is gemakkelijker om maar door te gaan met de manier waarop ik het altijd al gedaan heb, dan te veranderen. Ik heb geloof nodig en energie en opoffering en beweging om de richting die mijn leven op gaat te veranderen.
Als ik niet geconcentreerd de moeite neem om iets te veranderen, blijf ik automatisch op de weg die ik al heel lang bewandel.

Angst.
Faalangst, angst dat ik in mijn hemd kom te staan, angst om te slagen, angst voor verlies, angst voor teveel werk. Al die angst kan verlammend werken. Ik geloof dat angst er voor zorgt dat we onszelf wijsmaken dat wat we nu hebben, niet al te slecht is, dat het niet de moeite waard is om verandering te riskeren.

Uitstel van executie.
Dingen uitstellen tot morgen is een gegarandeerd recept voor oponthoud.

De verwachtingen die anderen van je hebben.
De manier waarop ik denk dat anderen me zien weerhoudt me ervan veranderingen aan te brengen en het er op te wagen, onbekend terrein te verkennen. Maar als ik eenmaal voor God sta en verantwoording moet afleggen over mijn leven, hanteert Hij niet de maatstaf waarmee anderen meten. Hij zal kijken naar alles wat ik gepresteerd heb.

Gebrek aan duidelijkheid.
Dan voel je wel aan dat je iets aan je leven moet doen; je voelt je rusteloos of slecht op je gemak, maar je weet niet precies welke richting je moet nemen, dus dan wacht je maar. Dat heb ik zelf ook gedaan. Maar de sleutel is, iets te doen terwijl je wacht. Als we verder gaan met wat we al weten, dan vinden we duidelijkheid in de dingen die we nog niet weten.

Er is moed nodig om de verantwoordelijkheid voor je leven op je te nemen.
Er is moed nodig om te veranderen en andere keuzes te maken.
Er is moed nodig om risico's te nemen.
Er is moed nodig om je leven te leiden volgens je hoogste aspiraties, in plaats van je neer te leggen bij middelmatigheid.
Er is moed nodig om dieper te graven en uit te groeien tot het soort mens dat we graag willen zijn, zonder ons te verbergen achter excuses of anderen de schuld te geven van ons falen.

Er is moed nodig om volgens de waarheid te leven en op de beste manier te laten zien wie God wil dat we zijn.
Er is moed nodig om de juiste koers te blijven varen en de stormen het hoofd te bieden die zullen komen als we de verandering hebben aangebracht.
Nadat we de moed hebben opgevat om te erkennen wat er moet veranderen, is de volgende stap het overgaan tot actie. Vandaag is de enige dag die we hebben, en de actie waar we vandaag toe overgaan draagt bij aan het scheppen van ons leven, onze nalatenschap.

Dit is dus de uitdaging:
- De verantwoordelijkheid nemen voor mijn eigen leven.
- Inzien wat de hindernissen zijn waar ik mee te maken heb of waardoor ik vastgeroest zit.
- Moed vatten.
- Actie ondernemen.

Als we de keuzes in ons leven eens goed onder de loep nemen, onder ogen zien wat het is dat ons tegenhoudt, Gods wil voor ons leven zoeken en Hem vragen om de moed om actie te ondernemen, kunnen we er gerust op zijn dat we er niet alleen voor staan. God is met ons. Hij kan mijn leven niet voor me leven, maar als ik een stap neem in de juiste richting, volgens Zijn wil, zal Hij voor me aan het werk gaan en er voor zorgen dat alle dingen mee werken ten goede op Zijn tijd en op Zijn manier.[6]

1. Mattheüs 19:26
2. Filippenzen 4:19
3. 2 Corinthiërs 9:8
4. Romeinen 4:20-21
5. 2 Kronieken 26:5
6. Zie Romeinen 8:28

VOOR AAP STAAN

Een goede vriendin van mij besloot eens om te gaan tennissen. Ze kocht een volledige tennisuitrusting, maakte een afspraak voor haar eerste les en ging op weg naar de tennisbanen.
Daar aangekomen besefte ze echter direct dat er allerlei andere mensen rondliepen. Er waren kinderen aan het spelen in de speeltuin, hondenliefhebbers lieten hun troeteldier uit en een eindje verderop keek een groepje omstanders naar een honkbalwedstrijd. Ofschoon niemand in het bijzonder op haar lette, maakte het haar vreselijk onzeker dat er andere mensen in de buurt waren.
Haar les begon, maar ze kon haast geen bal slaan omdat ze zo zenuwachtig was. Ze keek voortdurend om zich heen om zeker te zijn dat ze niet werd gadegeslagen. Ze voelde zich belachelijk en stuntelig, en kreeg spijt omdat ze zo dom was geweest om te proberen te spelen. Tenslotte besloot de tennisleraar om eens met haar te praten. "Weet je," zei hij, "niemand wordt ergens goed in als hij niet eerst bereid is om een poosje voor aap te staan."

Hij legde uit dat ze, tenzij ze niet meer zo aan zichzelf dacht en hoe ze er uitzag op de tennisbaan, en bereid was om zelfs even voor gek te staan, nooit enige vooruitgang zou maken in haar spel.

Toen mijn vriendin me dit verhaal vertelde moest ik denken aan mezelf, dat ik vaak precies hetzelfde deed, en niet alleen op het gebied van sport.

Ik heb bijna acht jaar in Mexico gewoond, maar ben met mijn Spaans nooit verder gekomen dan het beginnersniveau. In de tussentijd was mijn zus al binnen een paar jaar in staat om vloeiend Spaans te spreken. Wat was het verschil? Was mijn zus zoveel intelligenter? Had zij een hoger IQ? Had ze meer taalgevoel? Studeerde ze er harder op? Dat had er misschien ook iets mee te maken. Maar de voornaamste reden lag veel eenvoudiger. Ze was bereid om het te proberen.

Toen ik het opgaf omdat ik niet zeker wist hoe ik iets moest zeggen, ging zij er op af en probeerde het gewoon. Wanneer er een gelegenheid was om met mensen te praten die alleen maar Spaans spraken, probeerde ik er onderuit te komen. Mijn zus greep de gelegenheid aan om haar Spaans te oefenen.
Ze maakte heel veel fouten en het klonk soms belachelijk, maar daar liet ze zich niet door ontmoedigen. Ze probeerde er achter te komen wat ze verkeerd had gezegd, zocht op hoe je het op de juiste manier moest zeggen, en probeerde het gewoon opnieuw.

Ik vraag me af wat ik allemaal in mijn leven gemist heb, alleen maar omdat ik bang was om te falen, om er uit te zien als een idioot? Belangrijker nog, wat voor plannen had God voor me die ik om de een of andere reden gemist heb? Misschien is het niet zo'n groot iets meer als iemand zijn doel eenmaal bereikt heeft, maar niemand is direct een held. Iedereen moest eerst voor gek staan voordat hij iets geweldigs bereikte.

Toen Jozua en het Israëlische volk de stad Jericho innamen hadden ze een sterk leger dat al andere vijanden verslagen had. Maar in plaats van te vechten, zei God tegen hen dat ze om de stad heen moesten gaan lopen. Je kunt je voorstellen wat ze dachten toen ze voor de derde of vierde keer rondgingen: "Jeetje, we lopen hier al een paar dagen en er gebeurt helemaal niets. Het leger van Jericho lacht zich een kriek. We zien er belachelijk uit!

Maar ze hielden er niet mee op en omdat ze Gods instructies volgden, hoe dom ze er ook uitzagen, vielen de muren om en werd de stad veroverd.[1]

David was wel de meest ondenkbare kandidaat voor het vechten tegen Goliat. Hij had geen enkele training met wapens, geen gevechtstechniek, had nog nooit eerder een reus geveld. Daar kwam nog bij dat hij een broodmager tienerjongetje was.

Maar liet hij zich daardoor weerhouden? Geen sprake van. Hield hij op toen de mensen hem uitlachten omdat hij aanbood om tegen de reus te vechten? Hield hij op toen Goliat hem uitlachte? Nee hoor, en nog eens nee. Hij liet niets in de weg staan van het doen waarvoor hij geschapen was. Hij zette door, zag er belachelijk uit, en hield de reus tegen.[2]

De succesvolle auteur John Grisham schreef zijn eerste boek; A Time to Kill, dat aanvankelijk een fiasco was. Het boek werd geweigerd door 16 vertegenwoordigers en twaalf uitgeverijen. Toen was er een klein bedrijfje dat het waagde om 5000 exemplaren te drukken en Grisham kocht er zelf 1000 van op om in eigen kringen te verkopen. Hij organiseerde zelf een toernee en maakte reclame voor zijn boek in de bibliotheek van zijn woonplaats en in andere bibliotheken in andere naburige steden.En het duurde heel wat maanden voordat hij al die boeken verkocht had. Ik kan me voorstellen dat hij er slapeloze nachten van had en zich misschien een dwaas voelde om zijn eigen boek aan vreemden te verkopen. Ik vraag me af of hij ooit in de verleiding kwam om het bijltje er maar bij neer te gooien. In die tijd hield Grisham echter ook niet op met schrijven en werkte aan een tweede boek, The Firm, dat onmiddellijk succes had. Zijn vastberadenheid werd beloond.[3]

In de Bijbel staat: "Ik vermag alle dingen door Christus die me kracht geeft."[4] Er staat niet: "Alles op volmaakte wijze, zonder een fout te maken," of "alles met gemak, zonder voor aap te staan." Als dat zo was zou ik Zijn kracht niet nodig hebben. Dan zou ik moeiteloos door het leven zweven. Er is kracht voor nodig om er als een dwaas uit te zien. Er is kracht voor nodig om te falen en het opnieuw te proberen. Er is kracht voor nodig om iets te proberen dat raar lijkt of onrealistisch. Maar dat is juist de kracht die God ons belooft.

Is er misschien iets in jouw leven dat je uit de weg bent gegaan omdat je bang was dat je het niet zou kunnen? Loop jij weg voor dingen in je leven omdat je niet voor gek wilt staan of uit angst dat je het verkeerd doet? Als dat zo is, sta dan even stil! Draai je om. Neem die uitdaging aan, waag het om voor aap te staan en ga voor de overwinning!

1. Zie Jozua 6:1-27
2. Zie 1 Samuël 17
3. "John Grisham marks 20th anniversary of A Time to Kill," by Dennis Moore, USA Today
4. Filippenzen 4:13

POTTEN EN PANNEN

MIJN LIEFDE VOOR JOU

Als je een veelgebruikte keuken binnen stapt van iemand die het heerlijk vindt om zelf te koken en die er goed in is, dan zie je geen eindeloze rijen spiksplinternieuwe, vlekkeloze pannen op een plank staan. Nee, die potten en pannen zitten vol met plekjes. Er zit wat vet aan of ze zijn een beetje beschadigd. Houdt die persoon dan maar op met koken in die pannen? Welnee. Vraag maar aan een chefkok welke potten en pannen zijn favorieten zijn. Waarschijnlijk de pannen waar hij goed mee kan koken, die hun geld opgebracht hebben. Dat zijn meestal de pannen die het vaakst gebruikt zijn en de meeste slijtage vertonen.
Dank Mij voor de uitdagingen in je leven. Vertrouw er op dat Ik bij je zal zijn, precies op de plek waar je bent, dan zal Ik je de volgende stap laten zien die je moet zetten. Vertrouw er op dat ik je een wijzer, sterker, beter persoon zal maken door de moeilijke tijden heen, en dat je leven vrucht zal voortbrengen voor jezelf, voor anderen en voor Mijn Koninkrijk. In plaats van te huilen over de fouten die je hebt gemaakt of tijd te verspillen met het wensen dat je andere keuzes had gemaakt, moet je Mij vragen om je ergens voor in te zetten op de plaats waar je bent.
Jij kunt een van die trouwe, bruikbare, betrouwbare werktuigen worden die zo handig en waardevol zijn voor Mij, je meesterchef.
Samen kunnen we geweldige dingen bewerkstelligen!